

רע"פ 4849/14 - בזזאו יזזאו נ' מדינת ישראל

רע"פ 4849/14 - בזזאו יזזאו נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 4849/14

בזזאו יזזאו

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[13.07.2014]

כבוד השופט ח' מלצר

בשם המבקש - עו"ד סלאח אבוריאש

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר (נשיאה); ג' קרא

(סג"נ); ע' צ'רניאק) מתאריך 01.06.2014 ב-עפ"ג 29367-02-14

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר (נשיאה); ג' קרא (סג"נ); ע' צ'רניאק) מתאריך 01.06.2014 ב-עפ"ג 29367-02-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כב' השופטת ד' שריזלי) מתאריך 28.1.2014 ב-ת"פ 8063-06-12.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

עיקרי העובדות והשתלשלות ההליכים

2. המבקש ונאשם נוסף (להלן: צקולה) הורשעו, על פי הודאתם, בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר (עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). צקולה הורשע, על פי הודאתו, גם בגרימת נזק לרכוש במזיד (עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין).

3. לאחר ההרשעה, ב"כ המשיבה ביקש לקבל חוות דעת מהממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה) ביחס לצקולה, וב"כ המבקש, ביקש לקבל חוות דעת מהממונה ביחס למרשו. הממונה מצא את הנ"ל כשירים לביצוע עבודות שירות.

4. בתאריך 28.1.2014, ניתן גזר הדין בעניינם של המבקש וצקולה. בית משפט השלום הנכבד קבע כי מתחם הענישה ההולם את המעשים בהם הורשעו המבקש וצקולה הינו בין 6 ל-12 חודשי מאסר, בצירוף מאסר על תנאי, קנס כספי וכן תשלום פיצוי למתלונן.

בית משפט השלום השית על המבקש ועל צקולה עונשים שונים. בית המשפט השית על צקולה עונש מאסר של שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעוד שעל המבקש נגזר עונש מאסר בפועל למשך תקופה של שמונה חודשים מאחורי סורג וברית, וזאת נוכח עברו הפלילי המכביד.

5. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. עיקר ערעורו של המבקש נסוב על טענות בדבר העדר אחידות בענישה, בינו לבין צקולה. עוד הוסיף המבקש טענות ביחס לנסיבות העבירה ולנסיבות האישיות, שהצדיקו לשיטתו, הקלה בעונש. בנוסף, המבקש ציין כי מעת שביט משפט השלום הפנה אותו לקבלת חוות דעת מטעם הממונה, נדרש היה כי ינתן משקל לציפיותיו שיוטל עליו עונש מאסר, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, ומכאן הבקשה שבפני.

טענות המבקש

6. המבקש חוזר בבקשתו על הטיעונים שהעלה בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, בנוגע לאחידות הענישה, לנסיבות העבירה ולנסיבות האישיות, וביחס לתקוות שניטעו בו, לגישתו, מעת שנתבקשה חוות דעת מן הממונה, לעניין התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענותיו של המבקש הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. טעמי לכך יובאו בקצרה להלן.
8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינים של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חנין חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שוב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שוב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות הענין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

9. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה הנ"ל, ואף המבקש לא ניסה לשוות לטענותיו אופי עקרוני החורג מענייני הפרטני. אבהיר עוד:

(א) טענתו של המבקש ביחס לנסיבות העבירה ונסיבות האישיות נבחנו על ידי שתי הערכאות הקודמות, ולא מצאתי כי בהחלטותיהן נפל פגם שיש בו עיוות דין או סטייה ממדיניות הענישה הראויה. גם השגתו של המבקש ביחס לאחידות הענישה ולשוני שנוצר בינו לבין צקולה, איננה מצביעה על אי-צדק בולט, נוכח קביעתו של בית משפט השלום, כי הפער בענישה בין המבקש לבין צקולה, נעוץ בכך שלמבקש עבר פלילי מכביד, בעוד שעברו של צקולה - נקי.
(ב) לבסוף, בעניין קבלת חוות הדעת מהממונה בעניינו של המבקש, יש לציין כי בית משפט זה נתן דעתו בעבר להשלכות של קבלת חוות דעת מטעם הממונה עובר למתן גזר הדין (ראו: ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.2009); רע"פ 4202/14 אבו איסמעיל נ' מדינת ישראל (16.6.2014)). בנסיבות המקרה דנן, בהן מלכתחילה המשיבה הודיעה כי תעתור למאסר בפועל, ובית המשפט רק נעתר לבקשתו של ב"כ המבקש לקבל חוות דעת מטעם הממונה עבור מרשו - אין בכך כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט בגזירת הדין.
10. נוכח כל האמור לעיל - טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה. משכך -

הבקשה נדחית.

המבקש יתייבב, אפוא, לריצוי מאסרו במועד ובמקום שעליהם הורה בית המשפט המחוזי הנכבד. יתנה היום, ט"ו בתמוז התשע"ד (13.7.2014).